

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB35 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB35 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 31.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb35-txt-shoot-n15.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB35:15

#

Verdenshistorien.

et Spørgsmaal.

Vi Msker smigre os jo med, at Verdenshistorien er noget uhyre Vigtigt, Noget der derfor ogsaa maa i høi Grad tildrage sig Guds Opmærksomhed:

Spørgsmaal – jeg paatager mig ikke at besvare det, jeg opkaster det blot og det gjør jeg atter kun i Betragtning af, at Xstd. jo lærer at Slægts-Forplantelsen er et Feiltrin, men Historiens Personale disse Millioner tilveiebringes jo paa den Maade – Spørgsmaal: mon dette Hele med Verdenshistorien, de 4 Monarchier, Hegel, Grundtvig, Geert Westphaler^a Jernbaner og Telegrapher, mon det beskjeftiger Gud eller behager ham mere end alt det Mudder og Commerce som Børnene kunne gjøre i Legestuen istedetfor, hvad der vilde behage Forældrene, at sidde stille og læse deres Lectier? Er denne Tro paa hvilken uendelig Vigtighed Historien har, ikke en af de msklige Indbildninger sigtende til at opretholde og animere Livslysten, Lysten til at støie med opflammet ved Fortællingen om hvad disse forskjellige Konger og Keisere har gjort for et Satans Commerce og Spektakel medens de levede?

a Anm Han statuerer jo ogsaa 4 Monarchier.

Da Moderen vil forbande Richard III vender han sig, for ikke at høre hendes Forbandelser, til Tambourerne og siger, slaaer paa Trommerne: er dette ikke egl. Tilfældet med alle os Msker, der er Noget i os vi ikke ville høre, og derfor ønske vi Larm, og et saadant Larmende er ogsaa Verdenshistorien; men er det mere end en selvbehagelig Indbildning at Sligt skulde beskjeftige Gud, er det ikke at paadutte ham en af vore Misforstaaelser?^b

b er det ikke en »Feiler« naar visse Seere mene at kunne med yderste Anstrengelse skimte, at Gud er item hvorledes han er med i alt dette Historiske, og er det ikke en endnu større Feiltagelse, naar de mene, engang hisset at skulle see ganske klarligen, hvorledes Gud var med i alt dette historiske – Commerce?

Og er det ikke som Mskheden selv mere og mere tenderede til at vise at dette Hele med Historien har slet Intet at betyde, er de Voxnes Mudder og Spektakel og Commerce, slet ikke Andet? Thi saa længe der dog var en vis Udsondring, saa længe det kun var det Betydeligere, det mere Fremragende der opbevaredes for Historien, medens hele Ubetydelighedens Masse sank i Glemsel, saa kunde det dog synes som forholdt dette sig til at være en Gjenstand for Guds Opmærksomhed, hvor meget han

forresten end er en Ven af Stilhed; men nu arbeides der jo ogsaa i denne Henseende hen til Ligelighed, Alt opbevares for Historien, det Ubetydeliges uhyre Masse slæbes med, saa hvad der dog engang begeistrede Msker til at ville være noget Betydeligere, nu ikke mere kan begeistre, hvad atter bidrager til at Ingen bliver noget Betydeligere, hvorved da Begrebet Historie reent hæves, thi Massen af indtil de ubetydeligste Efterretninger om hvad Ubetydelighedens Masse har foretaget sig for en Masse Ubetydeligheder det giver da ikke: Historie, end sige: Historie, som maatte kunne tildrage sig Guds Opmærksomhed.